No. 1036 Zaterdag 31 October 1903. 20ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 30 October.

ENCYCLIEK

van onzen H. Vader PAUS PIUS X

aan alle patriarchen, primaten, aartsbisschoppen, bisschoppen en andere ordinarissen, die in vrede en gemeenschap zijn met den H. Apostolischen Stoel.

Eerwaardige Broeders,

Heil en Apostolischen Zegen!

Op het punt staande voor de eerste maal het woord tot U te richten van de hoogte van den Apostolischen Stoel af, waarop Wij verheven zijn door het ondoordringbaar besluit Gods, is het onnoodig U in herinnering te brengen, met hoeveel tranen en vurige gebeden Wij getracht hebben den zoo zwaren last van het Opperpriesterschap van Ons af te wenden. Het schijnt Ons, dat Wij niettegenstaande de algeheele ongelijkheid van verdiensten, de klachten van den H. Anselmus kunnen overnemen, toen hij, ondanks zijn tegenstand en zijne afgekeerdheid, zich genoodzaakt zag de eer van het bisschopsambt aan te nemen. Op Onze beurt kunnen Wij de getuigenis van droefheid geven, die hij toen heeft geuit, om aan te toonen, in welk eene zielsen wilsgesteldheid Wij den zoo vreeselijken last van herder der kudde van Jesus Christus hebben aangenomen.

„De tranen mijner oogen zijn mijne getuigen," zoo schreef hij, „evenals de kreten en verzuchtingen die mijn hart in zijne diepe droefheid, als 't ware, slaakte. Zij waren zoodanig, dat ik mij niet herinner bij eenige smart er dusdanige te hebben geslaakt, voor den dag dat de ramp van het aartsbisschopsambt van Canterbury over mij is neergedaald. Zij, die op dien dag mijn gelaat hebben gezien, moeten het geweten hebben. Meer gelijkend op een lijk dan op een levend mensch, was ik bleek van verslagenheid en smart. Aan deze verkiezing, of beter gezegd aan deze gewelddaad, heb ik tot dusverre in waarheid zooveel mogelijk weerstand geboden. Maar thans ben ik goedschiks, kwaadschiks gedwongen te erkennen, dat de beschikkingen Gods in strijd zijn met mijne pogingen, en wel zoo, dat mij geen middel blijft om er aan te ontkomen. Na alle pogingen, die in mijne macht waren, aangewend te hebben, opdat deze kelk zich van mij zou verwijderen, zonder dat ik ervan gedronken had, ben ik overwonnen, minder door het geweld der menschen dan door het Goddelijke, waartegen geene voorzichtigheid kan opwegen, en ik weet nu geen andere beslissing te nemen, dan mijn eigenliefde en mijn wil te verloochenen en mij geheel te onderwerpen aan het oordeel en den wil Gods."

Ook Ons ontbrak het zeker niet aan talrijke en ernstige beweegredenen om Ons te onttrekken aan den last. Zonder nog te rekenen, dat Wij Ons, wegens Onze geringheid, op geen enkelen grond konden waardig achten voor de eer van het Pontificaat, moesten Wij Ons wel diep bewogen gevoelen, dat Wij verkozen werden om Dengene op te volgen, die gedurende de 26 jaren, of ongeveer dien tijd, dat hij de Kerk regeerde met eene volmaakte wijsheid, zulk een kracht van geest en zulke verheven deugden vertoonde, dat hij de bewondering afdwong zelfs van zijne tegenstanders, en zijne nagedachtenis onsterfelijk maakte door den glans zijner werken.

Bovendien, om veel andere redenen stilzwijgend voorbij te gaan, ondervonden Wij eene zekere vrees bij het aanschouwen van den noodlottigen toestand der menschheid op dezen oogenblik. Kan men onbekend zijn met de zoo zware ziekte, die op het oogenblik veel meer dan in het verleden in de maatschappij woedt, en die, van dag tot dag verergerend, doorknagend tot in het merg, haar ten verderve voert? Eerwaardige broeders, gij kent deze ziekte, 't is het verlaten en de afval van God; en ongetwijfeld is er niets dat zekerder tot verval leidt, volgens dit woord van den profeet: „Zie, hoe zij, die zich van ons verwijderen, zullen omkomen." Wij begrepen, dat het Ons een plicht was, wegens den Ons toevertrouwden Opperpriesterlijken last, het geneesmiddel aan te wijzen voor zoo groot een kwaad. Wij meenden, dat tot Ons dit bevel Gods was gericht: „Zie, hoe ik U heden stel over de natiën en de koninkrijken, om uit te rukken en te verwoesten, om op te bouwen en te planten." Maar Ons volkomen bewust van Onze zwakheid, vreesden Wij Ons te wagen aan een arbeid, die met zoovele moeilijkheden gaat vergezeld, en die toch geen uitstel toelaat.

Echter, daar het God behaagd heeft Onze geringheid te verheffen tot deze volheid van macht, putten Wij moed in Dengene, Die Ons bijstaat. En, ondersteund door de goddelijke kracht, de hand aan het werk slaande, verklaren Wij, dat Ons eenig doel in de uitoefening van het Opperpriesterschap is alles te herstellen in Christus, opdat de Christus alles en in alles zij.

Er zullen er ongetwijfeld gevonden worden, die de korte maat der menschelijke zaken aanleggen aan de Goddelijke, die Onze gedachten zullen trachten na te speuren en aan hunne wereldsche denkbeelden en partijbelangen dienstbaar te maken. Om deze vruchtelooze pogingen af te snijden, bevestigen Wij in alle waarheid, dat Wij te midden der menschelijke maatschappij, niets anders willen zijn en met Gods hulp niets anders zullen zijn dan de minister van God, die Ons bekleed heeft met Zijn gezag. Zijne belangen zijn onze belangen, aan deze belangen Onze krachten en Ons leven toe te wijden, ziedaar Ons onwrikbaar besluit.

Als men Ons dan ook een devies vraagt, dat het diepste Onzer ziel weergeeft, zullen Wij nooit een ander opgeven dan dit: „Alle dingen herstellen in Christus".

Bij het ondernemen van dit groote werk, Eerwaardige Broeders, wordt Onze ijver verdubbeld door de zekerheid, dat gij Onze dappere helpers zult zijn. Als Wij hieraan twijfelden, zou het schijnen, dat Wij U zeer ten onrechte zouden houden voor slecht ingelicht of onverschillig ten opzichte van den goddeloozen oorlog, die ondernomen is en die bijna overal wordt voortgezet tegen God. Van onze dagen is het maar al te waar, „de natiën hebben gesidderd en de volkeren hebben dwaze plannen beraamd" tegen hun Schepper, en bijna gemeenschappelijk is deze kreet Zijner vijanden gevonden: „Trekt U terug van Ons". Vandaar, bij de meesten een algeheel verwerpen van allen eerbied voor God. Vandaar, zoowel in privé als in het openbaar, levensgewoonten, waarbij niet de minste rekening wordt gehouden met Zijne souvereiniteit. Integendeel, geen poging of kunstgreep wordt gespaard om Zijne gedachtenis en zelfs Zijne kennis geheel te doen verdwijnen.

Wie deze zaken overweegt, heeft reden om te vreezen, dat een dergelijke perversie der geesten zal zijn het begin van de rampen, tegen het einde der tijden aangekondigd, en hunne eerste aanraking met de aarde, en dat werkelijk „de zoon des verderfs", waarvan de Apostel spreekt, reeds onder ons is gekomen, zoo groot is de vermetelheid en zoo groot de razernij, waarmede men zich allerwege toerust tot den aanval op den godsdienst. Men schiet bressen in de dogma's van het geloof, men tracht met een hardnekkig pogen alle betrekking van den mensch met de Godheid te verstikken! Daartegenover, en dit is, volgens het woord van denzelfden Apostel, het eigen kenmerk van den Antichrist, heeft de mensch met een ongehoorde vermetelheid de plaats van den Schepper ingenomen, zich verheffende boven alles wat den naam Gods draagt. Niet in staat om de kennis van God geheel en al in zich uit te dooven, schudt hij niettemin het juk van zijne heerschappij af en maakt hij de zichtbare wereld voor zich als een tempel, waarin hij de bedoeling heeft om de aanbidding van zijns gelijken te ontvangen. „Hij zetelt in den tempel Gods, waar hij zich vertoont als ware hij God zelf."

Geen verstandig mensch kan er van twijfelen, wat de uitslag zal zijn aan strijd, welke door zwakke stervelingen tegen God gestreden wordt. Voorzeker staat het den mensch vrij, die misbruik wil maken van zijne vrijheid, om de rechten en het hoog gezag van den Schepper te schenden, maar aan dien Schepper blijft toch altijd eindoverwinning. Het is nog niet genoeg om te zeggen: de mensch gaat zijn ondergang te gemoet juist wanneer hij met te meer stoutmoedigheid op de zegepraal hoopt. God zelf waarschuwt ons hieromtrent in de H. Schrift: „Hij sluit zijn oogen," zoo lezen wij daar, „over de zonden der menschen", als wilde Hij Zijn macht en Zijn heerlijkheid niet gedenken, om op eens, na dit schijnbaar terugtrekken, „op te staan en te ontwaken als een man, wiens kracht door dronkenschap is gestaald" en „het hoofd zijner vijanden te verbrijzelen", opdat allen het zouden weten, dat „God de Koning is van geheel de aarde en dat de volkeren zouden begrijpen, dat zij slechts menschen zijn."

Aan dit alles, Eerwaardige Broeders, houden Wij vast met eene zekere overtuiging en verwachten zulks met stelligheid. Maar dit vertrouwen ontslaat Ons niet van den plicht om, zoover het van Ons afhangt, dit werk Gods te bespoedigen, niet enkel door een volhardend gebed: „Richt U op, o Heer, en laat niet toe, dat de mensch zich verheffe op zijn kracht" maar ook nog — en dit is van groot belang — door woord en werken in het openbaar, aldus voor God opeischende de volheid van Zijn rechtsmacht over de menschen en over alle schepselen, opdat Zijne rechten en Zijn gezag door allen met eerbied erkend en in de praktijk des levens geëerbiedigd worden. Door het vervullen van dien plicht gehoorzaamt men niet alleen aan de wetten der natuur, maar arbeidt men ook aan de welvaart van het menschelijk geslacht.

In waarheid, Eerwaardige Broeders, wie voelt zich niet door vrees en droefheid aangegrepen, wanneer hij ziet, hoe de meeste menschen, op rechtmatigen titel overigens de vruchten van beschaving en vooruitgang voor zich opeischende, met verwoede drift zich tegen elkaar in het harnas jagen, als ware het een strijd van allen tegen allen? Ongetwijfeld leeft in aller harten het verlangen naar den vrede; niemand, die hem niet vuriglijk begeert. Maar een dwaze is hij, die den vrede zoekt buiten God. Want God verbannen is de gerechtigheid verbannen en is eenmaal de gerechtigheid weg, dan is alle hoop op vrede een hersenschim. „De vrede is het werk der gerechtigheid." Wij weten het dat er velen zijn, die, gedreven door liefde voor den vrede, d. w. z. voor rust en vrede, zich in groepen vereenigen om wat zij noemen de partij der orde samen te stellen. Helaas, dit is een ijdele hoop, verloren moeite. Daar is onder al de partijen van orde maar ééne, die in staat is om de rust te midden van allerlei woelingen te herstellen, nl. de partij van God. Die partij moeten wij dus steunen, voor haar moeten wij zooveel mogelijk leden werven, indien ten minste de openbare veiligheid ons ter harte gaat.

Deze terugkeer der volkeren tot den eerbied voor Gods majesteit en souvereine macht zal, welke pogingen wij ook in 't werk stellen om dien te doen slagen, nooit anders geschieden dan door Jezus Christus. De Apostel immers leert ons, dat „niemand een anderen grondslag kan stellen dan die reeds gesteld is, nl. Jezus Christus" „Hem heeft de Vader geheiligd en in deze wereld gezonden, den luister des Vaders, en het uitgedrukte beeld van Diens Zelfstandigheid, waarachtig God en waarachtig mensch, zonder Wien niemand God kan kennen zooals het behoort, want „niemand kent den Vader dan de Zoon en hij, aan wien de Zoon het heeft willen openbaren".

Waaruit volgt dat „alles in Christus herstellen” en de menschen weer terugbrengen tot de gehoorzaamheid aan God een en hetzelfde is. Het doel dus, naar hetwelk dus al onze pogingen moeten uitgaan, is geen ander dan het menschelijk geslacht weer terug te voeren onder de heerschappij van den Christus. Niet zeggen wij, hen te brengen tot een werkeloozen God, tot een die zich niet bekommert om de menschelijke dingen, zooals de materialisten het in hunne dwaze gedachten droomen, maar tot een levenden en waarachtigen God, drie personen in de eenheid van natuur, Schepper der wereld, die Zijne oneindige voorzienigheid uitstrekt tot alles, den rechtvaardigen Wetgever eindelijk, die de goddeloozen straft en aan den deugdzamen Zijne belooning verzekert.

(*Wordt vervolgd.*)

ONTWERP-VERORDENING „tot heffing eener Inkomstenbelasting.”

MEMORIE VAN ANTWOORD

op het voorloopig verslag van de commissie van rapporteurs uit de afdeelingen van den Kolonialen Raad.

De slotsom der lezing van het voorloopig verslag van de commissie van rapporteurs uit de afdeelingen van den Kolonialen Raad is, dat ondergeteekende hiervan niet zonder voldoening heeft kennis genomen, omdat zich daardoor bij hem de overtuiging heeft gevestigd, dat onderlinge gedachtenwisseling, waarbij hij meent zijnerzijds te hebben kunnen tegemoet komen in den zin als door de meerderheid van den Raad gewenscht, de verdere behandeling van het ontwerp tot een goed einde zal kunnen leiden.

Waar ondergeteekende in de memorie van toelichting, welke bovengenoemde ontwerp-verordening vergezelde, de reden heeft uiteengezet, waarom hij zich niet heeft laten weerhouden het ontwerp bij den Raad in te dienen, en het daarbij aangevoerd argument, dat de overweging of het thans wel het juiste tijdstip is voor invoering van eene inkomstenbelasting (lees: vervanging der weerbaarheidsbelasting door een inkomstenbelasting) bij geen enkele belasting minder weegt dan bij eene progressieve inkomstenbelasting „die alleen dáár „druk legt, waar werkelijk draagkracht aanwezig is”, zooals de Raad wel zal willen toegeven, geen tegenspraak toelaat, zou hij kunnen volstaan tegenover het door den Raad uitgesproken leedwezen, dat het Bestuur tot de indiening van het ontwerp is overgegaan, het aangehaald argument te stellen. Maar de Raad betreurt daarbij, dat in deze tijden van algemeene malaise ook naar versterking der middelen wordt gestreefd, en dan meent ondergeteekende den gedachtengang nader te moeten aangeven, die versterking der middelen zelfs in deze slechte tijden als mogelijk deed voorkomen zonder dat daarbij van eenigen — laat staan van een bovenmatigen — druk sprake behoefde te wezen. En dan acht hij zich gelukkig dadelijk te kunnen constateeren, dat de Raad zelf hem bij dit betoog tegemoet komt waar op het einde van het verslag gezegd wordt, dat “de Raad ook de billijkheid in„zag om hen te belasten, die wer„kelijk meer tot de huishouding van de kolonie konden bijdragen”. Het is juist deze overweging — die door den Raad met ondergeteekende gedeeld wordt — die versterking der middelen uit de opbrengst van eene inkomstenbelasting als uitvoerbaar doet voorkomen, en het indienen der ontwerp-verordening rechtvaardigt.

Ondergeteekende is daarbij overtuigd, dat niet slechts enkele kapitalisten en enkele ambtenaren zonder eenig bezwaar meer aan belasting kunnen opbrengen, zooals de Raad meent, maar dat de uitkomst wellicht in dat opzicht meer optimistische verwachtingen in het gelijk zal stellen.

Is ondergeteekende gaarne bereid zich te scharen aan de zijde van die raadsleden, die meenen, dat, waar „het Moederland wilde tege„moet komen”, (van eene credietwet als in het verslag bedoeld, is ondergeteekende onkundig) „de ko„lonie haar uiterste krachten diende „in te spannen om zich zelf zoo„veel mogelijk te helpen”, — hij kan daarentegen met hen de tegenstrijdigheid niet inzien, waarvan in het [illegible] maakt, maar meent eerder aanleiding te hebben tot de opmerking of de verdere meening van vele leden van den Raad, dat er meer grond bestaat om de ingezetenen tegemoet te komen door verlichting van belastingdruk, niet in tegenspraak komt met het te voren door hen uitgesproken, aan het begin van deze alinea aangehaald, oordeel.

Ook wil het den ondergeteekende voorkomen, dat er te veel nadruk gelegd wordt op de nieuwe belasting en dat daarbij geheel over het hoofd wordt gezien, dat bij de invoering van die belasting die voor de Weerbaarheid verdwijnt, — dat het dus hier betreft de vervanging van de eene door de andere — en ook dat het voorgestelde tarief der inkomstenbelasting zoodanig is berekend, dat er geen sprake is van belastingverhooging voor hen, die inkomsten genieten van ± 1,600.— en daarbeneden. Bij de door den Raad gereleveerde tegenstrijdigheid wenscht ondergeteekende opnieuw de aandacht er op te vestigen, dat slechts van hen de belasting wordt gevraagd, die in staat zijn haar te betalen en daaraan toe te voegen, dat het tarief zeer zeker nergens hooge eischen stelt.

Ondergeteekende heeft dan ook niet zooals hiervoren is gezegd, uit het door den Raad aangevoerde de overtuiging geput, dat eene handhaving van het ingediende ontwerp (wel is waar niet ongewijzigd) niet doenlijk is, vooral niet waar medewerking van de meerderheid van den Raad in het vooruitzicht staat, zoo het ontwerp eenige wijzigingen onderging.

En wanneer de mogelijkheid bestaat de aanneming van het ontwerp, zij het ook gewijzigd, te verkrijgen, meent hij ook daarom aan het ontwerp de voorkeur te moeten blijven geven boven de door den Raad aanbevolen „eenvoudiger belasting „in den vorm van een hoofdelijken „omslag......naar een bij verordening „vast de stellen schaal”, omdat aan zoodanige belasting het groote gebrek zal blijven kleven, aan de bestaande Weerbaarheidsbelasting verbonden, dat n. l. de gegevens worden gemist, waarnaar de aanslag zal plaats vinden. Daarbij komt ondergeteekende de aangegeven belasting minder aanbevelenswaard voor juist omdat van haar verwacht kan worden, dat zij meer zal opbrengen dan eene gewijzigde inkomstenbelasting, zooals in het voorloopig verslag wordt gezegd. Immers zou dat meerdere, bij gebrek aan de bedoelde gegevens van aanslag, al heel licht het gevolg daarvan kunnen wezen, dat vaak druk wordt gelegd, waar geen draagkracht aan[illegible]

In de volle overtuiging, welke ook de Raad deelen zal, dat die belastingwet, waarin de voorschriften, welke den aanslag regelen, duidelijk zijn aangegeven, te verkiezen is boven eene andere, waarin, gelijk in de verordening betreffende de Weerbaarheidsbelasting, die voorschriften ontbreken of niet zullen voorkomen, meent ondergeteekende het aangeboden ontwerp te moeten handhaven, met die wijzigingen echter, welke de meerderheid van den Raad wenschelijk acht, en voor zoover hij meende daaraan te hebben kunnen tegemoet komen.

Eene desbetreffende nota van wijzingen in het ontwerp wordt den Raad hierbij aangeboden.

Hieruit moge blijken, dat ondergeteekende gaarne wenscht tegemoet te komen aan het door den Raad aangevoerd bezwaar, dat de belasting „in de praktijk maar al te zeer zal „komen te drukken, waar geen meer„dere draagkracht is, omdat het ge„tal dergenen, vooral onder de koop„lieden, groot zal zijn die, om hun „crediet te redden, inkomsten moe„ten opgeven, die zij in deze tijden „onmogelijk kunnen hebben.”

Ofschoon de opgelegde geheimhouding schijnt te zijn over het hoofd gezien, is ondergeteekende bereid om aan de bezwaren, die kunnen voorkomen tegen het doen van verplichte aangifte tegemoet te komen en heeft hij om die reden het ontwerp in dier voege gewijzigd, dat deze aangifte niet meer het karakter van eene verplichting zal dragen en, hoewel bij de indiening van het ontwerp o. a. de overweging op den voorgrond heeft gestaan, dat de invoering van de voorgestelde inkomstenbelasting „tevens in staat zal stellen be„ter dan thans een oordeel te vellen „over de werkelijke draagkracht der „kolonie” en dit resultaat slechts ten deele zal worden bereikt wanneer de aangifte facultatief gelaten wordt, omdat verwacht zal kunnen worden, dat slechts een deel der belastingschuldigen de aangifte zal doen, — zoo heeft ondergeteekende gemeend den eisch van verplichte aangifte te kunnen laten vallen nu de overgroote meerderheid van den Raad als haar gevoelen kenbaar maakt, dat de voorgestelde inkomstenbelasting ten slotte toch geene betrouwbare gegevens omtrent de werkelijke draagkracht der bevolking zal verschaffen, en de kans bestaat dat dit doel voor de praktijk voldoende ook door de plaatselijke bekendheid van de leden der Commissie van aanslag en de raden van beroep, toch met de aangebrachte wijzigingen zal kunnen worden bereikt.

In verband met 't vorenstaande [illegible] de bezwaren tegen de [illegible] betreffende den aangever op te leggen eed, de verhooging van het aangegeven bedrag ingeval van vaststelling van den aanslag door den Raad van beroep en de strafbepaling ingeval er eene valsche verklaring werd afgelegd, en zijn zonder twijfel de door den Raad bedoelde vexatoire bepalingen mede vervallen.

Met voldoening heeft ondergeteekende kennis genomen van de mededeeling van den Raad, dat beaamd wordt, dat in theorie en op zich zelf beschouwd er geen billijker belasting kan zijn dan de inkomstenbelasting en dat opgemerkt wordt, dat het in strijd zou zijn met de beginselen [illegible]

Feuilleton.

LOSSE GREPEN — UIT — CURAÇAO'S VERLEDEN.

III.

Invloeden op den Regenval op Curaçao.

VOLGENS M. D. TEENSTRA.

(*Slot.*)

Ten oosten van CURAÇAO ligt een groot gedeelte der Caraïbische zee en meer oostwaarts de uitgestrekte Atlantische oceaan, op welker oppervlakte tusschen de keerkringen, de zon hare verwarmende stralen dagelijks loodregt nederschiet, zoodat eene groote hoeveelheid dampen uit dezelve opstijgen, welke uitdamping door de beroering dier oppervlakte door den passaatwind bevorderd wordt.(10) Zoo lang deze opgerezene waterdeelen in eene warme luchtlage blijven, zijn ze nog in den dampkring, als eene voor het oog onzigtbare stof opgelost, doch wanneer ze in een hooger, koeler, meer ijl luchtgewest komen, alwaar geene genoegzame warmtestof aanwezig is, om deze dampen in een' opgelosten staat te houden, verdikken dezelve en worden in de gedaante van wolken voor het oog zigtbaar, drijvende met den passaat wind naar het westen voort.

Schielijk echter zouden deze in de bovenlucht drijvende waterbelletjes, (11) door de onderlinge aantrekking, weder tot elkander vloeijen, en zich in dikke droppelen, of in een' plasregen nederstorten, boven de plaats hunner vorming, zoo er geene kracht bestond, die hen van één gescheiden hield, welke kracht de electriciteit is.

Deze waterbelletjes zijn hol en hun binnenste is met een dunnen damp opgevuld (12), terwijl deze waterbommen door eene electrieke vloeistof worden omgeven, welke eene negatieve of tegenovergestelde werking met die der aarde heeft, en daar nu de gelijknamige vloeistoffen elkander afstooten, en de ongelijknamige elkander aantrekken, zoo worden de waterdeeltjes der wolken van elkander afgehouden en zoeken daarentegen de aarde te naderen, om zich met de vloeistof der aarde te neutraliseeren, doch de drooge lucht, welke hoogst ongeleidend is, laat niet toe, dat op zulk een' afstand de electriciteit der wolken en die der aarde tot elkander vloeijen en zich alsdan neutralizeeren.

Nu voert de oosterluchtstroom de wolken voort, en zoolang deze (geen) hoogten ontmoeten, of donkere vochtige wouden, die haar tegenhouden of aantrekken, drijven zij westwaarts voort. Ontmoeten [illegible] hooge bergkruinen, dan vereenigt [illegible] van de wolken met die der aarde, en de oorzaak, die de waterbelletjes gescheiden hield, opgehouden zijnde, zoo vloeijen zij te zamen en vallen in waterdroppelen neder.

Deze verschijnselen ziet men zeer dikwerf aan *Tafelberg* bij de *Kaap de Goede Hoop*, welke ophooping en omkransing van wolken men [illegible] *opzetten* noemt; ook ziet men dit veelvuldig aan de *Piek van Teneriffe*, en enkel om den *Christoffelberg* aan de westpunt van CURAÇAO.

Nu ligt CURAÇAO ongelukkig in eene groote bogt van het vaste land, en dit naakte barre eiland heeft geene hooge bergen en volstrekt geene bosschen. De passaatwind voert de wolken dus over dit en de andere vlakke benedenwindsche eilanden, waar zij door niets weerhouden worden, tot naar de landengte van *Panama* of de hooge boschrijke *Andes*, waar de wolken gestuit worden en de stortregens allervreeselijkst zwaar en veelvuldig zijn.

Bij zuidoostelijke winden drijven de wolken naar de *Golf van Mexico* over en bij noordoostelijke winden,

---

(10) Door de warmte der zon verdampt aan de oppervlakte der zee en ook van den vochtigen grond een groote hoeveelheid water, die als onzichtbare damp in de lucht wordt opgenomen. Om de groote der uitdamping aan te geven bepaalt men de afneming der hoogte van den waterspiegel, of met andere woorden, de dikte van de laag water, die verdampt. Is die dikte één mM.. dan bedraagt de hoeveelheid verdampt water een liter voor elken vierkanten Meter. Die hoeveelheid water, die op de verschillende deelen der aarde jaarlijks verdampt, is aanmerkelijk verschillend. Deze bedraagt o. a. voor Curaçao meer dan voor elke andere plaats, n. l. 3975 mM. per jaar, voor Paramaribo 1565 mM., voor Utrecht (Holland) 810 mM. (*Noot A. E,*)

(11) Der theorie, die *Teenstra* hier opzet, over de regenformatie, behoeft men geen meerdere waarde toe te kennen, dan aan de wetenschappelijke gegevens, die hem in zijn tijd ten dienste stonden. De *meteorologie* was in die dagen [1836] nog in haar prilste jeugd, doch heeft zich vooral in den laatsten tijd buitengewoon krachtig ontwikkeld. (*Noot A. E.*)

(12) *Dr. Krecke* l. c. zegt: „Wordt de temperatuur lager, dan gaat een gedeelte van den waterdamp, dien de lucht bevat, uit den onzichtbaren tot den zichtbaren over en vormt uiterst kleine droppels (van een tiende tot een twaalfde mM. middellijn), die gemakkelijk blijven zweven. Vroeger nam men aan, dat de deeltjes, waaruit de nevels en wolken bestaan, waterblaasjes (waterbelletjes van *Teenstra*) zouden zijn, doch dit is bij later onderzoek onjuist gebleken.

waarvan de inkomsten- en de grondbelasting uitgaan, verband te leggen tusschen die belastingen.

Dat het echter onbillijk zou zijn deze eerste naast de tweede en de tweede en de patentbelasting van kracht te doen zijn, kan ondergeteekende, op grond van het in de memorie van toelichting medegedeelde, niet onderschrijven.

Ook in het Moederland worden dezelfde vaste goederen door verschillende belastingen (door grondbelasting, vermogensbelasting en in vele gemeenten bovendien nog door inkomstenbelasting) getroffen. Bovendien is in zeer vele gevallen de grondbelasting zoo al niet geheel, dan toch grootendeels, geamortiseerd, terwijl de patentbelasting (op het houden van drankwinkels en den verkoop van gedistilleerd) feitelijk slechts een vergunningsrecht daarstelt, waarvan ondergeteekende meent te mogen betwijfelen of de Raad wel de opheffing zoude wenschen bij de vervanging der weerbaarheidsbelasting door die van het aanhangige ontwerp.

Een en ander neemt niet weg, dat ondergeteekende, behalve dat reeds bij de berekening van het inkomen aftrek van de grondbelasting is toegestaan om het in de memorie van toelichting daaromtrent vermelde, er toe is overgegaan aan artikel 7 een § 5 toe te voegen waarbij inkomsten uit land-, tuin- of boschbouw, veehouderij en zoutwinning, na aftrek van alle kosten, slechts voor een derde in den aanslag zullen worden begrepen. Deze bepaling komt gewettigd voor in verband met het streven om deze bedrijven tot meerdere ontwikkeling te brengen, en komt tegemoet aan [illegible] wensch van vrijstelling der inkomsten uit sommige eigendommen.

Verder meent ondergeteekende in twijfel te moeten trekken of de Raad wel bereid zou wezen mede te werken tot het tot stand komen van eene vermogensbelasting, en van eene belasting op bedrijfs- en andere inkomsten, gelijk dat in het verslag wordt aanbevolen, en wel ten einde te geraken tot eene billijke onderscheiding van winsten uit vermogen, winsten uit arbeid, en winsten uit arbeid en vermogen.

Hoezeer ondergeteekende de juistheid van de opmerking moet erkennen, heeft hij toch gemeend die richting niet te moeten opgaan, eerstens omdat het getal dergenen, die met i[illegible] van het niet belastbaar bedrag van het vermogen, door de vermogensbelasting zouden worden getroffen, te gering is dan dat de invoering van die belasting zou zijn gemotiveerd en ten andere om het stelsel der belastingen niet onnoodig ingewikkeld te maken.

Daarbij meent ondergeteekende er nogmaals op te moeten wijzen, dat, daar het voorgesteld tarief zoo laag gesteld is, zoo al van eenige onbillijkheid sprake wezen mag, het eer deze wezen zou: dat inkomsten uit vermogen te weinig,— geenszins dat die uit bedrijven verkregen zwaar zouden zijn belast.

....

(Volgt nu de toelichting op verdere wijzigingen, die wij uit plaatsgebrek achterwege moeten laten. Red. Amigoe.)

Naschrift van de Redactie.

't Wordt nu bepaald vermakelijk! Men verstaat elkander niet meer. Deze klucht kon nog wel eens een dramatisch einde hebben.

Voorloopig Verslag: *Algemeen* betreurde men het ...., dat het Bestuur zich............ niet heeft laten weerhouden deze ontwerp-verordening aan den Raad aan te bieden ...... de *overgroote* meerderheid (meent) niet tot de artikelsgewijze bespreking te moeten overgaan, maar het Bestuur in overweging te moeten geven om deze ontwerp-verordening in te trekken......"

Memorie van Antwoord: De slotsom der lezing van het V. V. is, dat ondergeteekende hiervan niet zonder voldoening heeft kennis genomen...... hij heeft dan ook niet, uit het door den Raad aangevoerde de overtuiging geput, dat eene handhaving van het ingediende ontwerp (wel is waar niet ongewijzigd) niet doenlijk is, vooral niet waar medewerking van de meerderheid van den Raad in het vooruitzicht staat, zoo het ontwerp eenige wijzigingen onderging."

Ook wij hebben gehoopt, dat de K. R. vooralsnog wel zou zijn over te halen een gewijzigde inkomstenbelasting aan te nemen. Maar dan moet men eerst hulde brengen aan den tegenstander en erkennen, dat de Raad zoo goed als algemeen *tegen* het ontwerp was. Het eenige middel om de leden weer gunstig te stemmen en van meening te doen veranderen, zal dan bestaan in het nogmaals helder voorstellen der hoofdargumenten, in het bevredigend oplossen der moeilijkheden of minstens in het zoover mogelijk tegemoet komen daaraan.

Van dit alles zagen wij echter niet veel in de Memorie van Antwoord.

Er wordt verondersteld, na argumenten, die het *tegendeel* bewijzen, dat de Raad vrij algemeen *voor* de wet is en slechts wacht op eenige wijziging. Hieruit volgt vanzelf een zeer zwakke verdediging der wet, omdat er volstrekt geen rekening gehouden wordt met de kracht van den vijand, tot dusverre, naar het schijnt nog onbekend.

Of de ontwerper zelf wel zoo heel sterk staat?

In de Mem. van Toel. heette dit ontwerp „een eerste stap, die leidt tot algeheele herziening van het belastingstelsel", waardoor aan de talrijke onbillijkheden in ons systeem een einde zou gemaakt worden. Vandaar, dat bij invoering dezer inkomstenbelasting, de belasting op de weerbaarheid onmiddellijk zou vervallen en een herziening der grondbelasting zeer spoedig aan de orde gesteld.

Nu wordt echter verklaard: van een inkomstenbelasting (lees: vervanging der weerbaarheidsbelasting door inkomstenbelasting) .... dat het dus hier betreft de vervanging van de eene door de andere." (Van een uitgebreid, afgewerkt plan tot algeheele herziening onzer belastingen verneemt men nu niets meer.)

Nu komt het den Gouverneur niet onbillijk voor, dat de grondbelasting naast de inkomstenbelasting blijft bestaan. (Een spoedige herziening schijnt dus ook uitgesloten.)

Nu wijst de Gouverneur op Holland, waar dezelfde vaste goederen door verschillende belastingen worden getroffen! Alsof wij hier niet zoo spoedig klagen moeten! In een woord duidelijk wordt het nu gezegd, wat vroeger werd verbloemd, DAT NAAR VERSTERKING DER MIDDELEN WORDT GESTREEFD in een noodlijdende kolonie, welke best nog wat meer op kan brengen, als zij haar „uiterste krachten" nog maar wat meer inspande. 't Klinkt hard!

En toch meent de Gouverneur, dat bij deze inkomstenbelasting niet „van eenigen — laat staan van een bovenmatigen — druk sprake behoeft te wezen". „Daarbij meent ondergeteekende er nogmaals op te moeten wijzen, dat, daar het voorgesteld tarief zoo laag gesteld is, zoo al van eenige onbillijkheid sprake wezen mag, het eer deze wezen zou; dat inkomsten uit vermogen, te laag geenszins dat die uit bedrijven verkregen zwaar zouden zijn belast."

„Ondergeteekende is daarbij overtuigd, dat niet slechts enkele kapitalisten en enkele ambtenaren zonder eenig bezwaar meer aan belasting kunnen opbrengen, zooals de Raad meent, maar dat de uitkomst wellicht in dat opzicht meer optimistische verwachtingen in het gelijk zal stellen".

Een wet gemaakt met zulke optimistische verwachtingen is geen wet voor Curaçao, waar men te duidelijk de naakte werkelijkheid voor oogen heeft. Wij hebben het ontwerp gesteund, omdat wij meenden, dat „een meer billijke verdeeling der lasten de eerste drijfveer was." Wij zien nu, dat versterking der middelen hoofddoel was en daarom trekken wij ons terug, omdat door zulk een wet de onbillijkheid nog vergroot wordt in plaats van weggenomen, terwijl volstrekt geen waarborg is gegeven, dat andere onbillijke belastingen zoo spoedig mogelijk zullen verminderd worden of vervallen. En dit was wel mogelijk geweest, als de Inkomstenbelasting gesteld werd als een begin van een geheel nieuw systeem, wat hoog noodig blijft.

Ingezonden Mededeelingen.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Onderscheiding.

Bij Koninklijk besluit is, als blijk van goedkeuring en tevredenheid, de bronzen eerepenning voor menschlievend hulpbetoon en een loffelijk getuigschrift toegekend aan H. Ricardo en A. Naar alhier, wegens het met levensgevaar redden van een der visschers van de open visschersboot „San Juan", welke op grooten afstand van dit eiland was omgeslagen, op 10 Juli ll.

Ook aan V. Jansnn alhier werd de eerepenning verleend wegens het redden van een der visschers van de open visschersboot "Cuba", die bij Klein-Curaçao omgeslagen en gezonken is, op 23 April d. j.

Dit laatste bericht werd door ons reeds maanden geleden bekend gemaakt; tot dusverre vernamen wij nog niet, dat de medalje werd uitgereikt. Wanneer zal dit plaats hebben? Het Bestuur zal er zeker een flinke som bij doen, indien deze menschenredders hulpbehoevend mochten zijn, om ook op meer praktische wijze hulde te brengen aan hun moed.

Officieele berichten.

Met ingang van 1e. November a. s.:

1e. De dienstdoend brigadier H. C. Twerboom bevorderd tot brigadier.

2e. De op Bonaire gestationeerde maréchaussée der 1ste klasse F. N. Galmeyer bevorderd tot dienstdoend brigadier alhier.

3e. De maréchaussée der 2de klasse C. Windholt bevorderd tot maréchaussée der 1ste klasse.

4e. De persoon van Jacob Mensche aangesteld tot maréchaussée der 2de klasse op de proef.

5e. is den marechaussée der 1ste. klasse J. Valdeblanque, tot herstel van gezondheid, eene verlofsverlenging voor den tijd van eene maand verleend.

6e. Is aan den Heer G. B. Dussel, onderwijzer aan de Hendrikschool alhier, tot herstel van gezondheid, een binnenlandsch verlof van eene maand verleend.

---

welke inzonderheid plaats hebben, wanneer die zon nabij den steenboks- of zuider-keerkring is, drijven de wolken zuidelijker en worden gestuit tegen het gebergte van het binnenland van *Maracaibo*; bij noordelijke winden drijven de wolken veel al lager, nadien dezelve dan reeds door de bergen en bosschen van het uitgestrekte *Haïti* aangetrokken zijn; echter moeten, dezelve al zeer laag drijven, wanneer zij zich op Curaçao zullen ontlasten. De hooge wolken drijven, volgens Humboldt, 1100 tot 3300 Ned. ellen hoog, zijnde gemiddeld ruim 2000 ellen, en dus zesmaal hooger, dan de *Christoffel*. zijnde de hoogste berg van het geheele eiland, zoodat het voormaals hier groeijende kreupelhout weinig invloed hierop kan gehad hebben. Geheel anders is het gelegen met de laag drijvende wolken, op welke ieder punt der boomblaadjes tot geleider der overtollige electriciteit verstrekt, waardoor de wolk van zelve aan het dalen komt, alsmede door de vochtigheid van den grond, onder de schaduw van dit kreupelbosch, waardoor zon en wind afgekeerd en eene spoedige opdrooging belet wordt, terwijl eene vochtige lucht een zeer sterke geleider is, en zeer veel toebrengt, om de neutralisatie van de electriciteit der wolken en der aarde te bevorderen, zoodat het waarschijnlijk is, dat er tegenwoordig wel eens wolken over het eiland heen drijven, die zich vroeger op hetzelven zouden hebben uitgestort.

7°. is met ingang van 1°. November a. s. het beheer van den paketschoener „Gouverneur van Heerdt" van het Departement van Openbare Werken overgebracht naar de Administratie van financiën.

De schoener vertrekt:
van Curaçao:
naar Bonaire Vrijdagmiddag.
„ Aruba Maandagavond.

naar Curaçao:

van Bonaire Zondagnacht.
„ Aruba Dinsdagavond.

De Gouverneur kan het tijdstip van vertrek wijzigen.

Hij heeft eveneens het recht den schoener aan te wijzen voor andere reizen of diensten der kolonie.

Gouvernements-passagiers, vergezeld van hunne familiën, worden met hunne bagage kosteloos vervoerd.

Evenzoo de brievenmalen en de benoodigdheden ten behoeve, zoo van den dienst der kustverlichting als van het personeel aldaar.

Voor het vervoer — met inbegrip van de voeding aan boord — van andere personen dan in het vorig artikel zijn gemeld, geldt het volgende tarief:

1°. *klasse*:

van Curaçao naar Bonaire	f 5.—
„ Bonaire „ Curaçao	„ 8.—
Retourbiljet	„ 7.—
van Curaçao naar Aruba	„ 5.—
„ Aruba „ Curaçao	„ 7.—
Retourbiljet	„ 10.—

2de *klasse*:

van Curaçao naar Bonaire	f 2.50
„ Bonaire „ Curaçao	„ 1.50
Retourbiljet	„ 3.50
van Curaçao naar Aruba	„ 2.50
„ Aruba „ Curaçao	„ 3.50
Retourbiljet	„ 5.—

Voor kinderen onder 12 *jaar* wordt de *helft* van den passageprijs betaald.

Voor kinderen onder 1 *jaar* zijn geen overtochtskosten verschuldigd.

Aan passagiers 1ste klasse, kan ingeval van ziekte, worden vergund hunne in de 2de klasse meereizende bedienden in de kajuit toe te laten.

Voor het vervoer van goederen moet vooraf vergunning zijn gevraagd op Curaçao ten kantore van den Administrateur van financiën, en op de eilanden Bonaire en Aruba ten kantore van den Ontvanger, alwaar aan belanghebbenden vergunningen tot verscheping zullen worden uitgereikt, die aan den schipper worden afgegeven.

Passagebiljetten zijn verkrijgbaar: op Curaçao ten kantore van den Administrateur van financiën en op Bonaire en Aruba ten kantore van den Ontvanger en bij den schipper.

Dankbetuiging.

Door Mgr. VAN BAARS werd in dank ontvangen van het Bestuur van het Montefiore-fonds de somma van 30 Gld. te verdeelen op Donderdag ll. den verjaardag van den edelen menschenvriend Sir MOYZES MONTEFIORE.

Gepakt.

In het 3de district zijn gearresteerd een marinier en een matroos, weinige dagen geleden gedeserteerd.

Nieuw Signaal.

's Avonds 5 minuten voor achten wordt niet meer een lantaarn geheschen op het Waterfort, maar worden drie even ver van elkander verwijderde electrische lichtjes op den muur geplaatst. Wij wijzen hierop, omdat dit het gewone teeken was, wanneer 's avonds de mail wordt uitgereikt.

Dit nieuwe signaal is gekozen, omdat de lantaarn meermalen uitwoei. Kan echter geen electrisch lampje de vroegere plaats der lantaarn innemen? Veel menschen in de buitendistricten, die het schot niet hooren kunnen, maar wel het hooge licht zien, missen nu 's avonds hun regulateur.

Nieuwe steun.

Ook de Hamburg-America-lijn heeft aan de commissie voor de Tentoonstelling 200 Gld. geschonken en de heeren EDWARDS, HENRIQUEZ en C°., agenten dier lijn, 25 Gld.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Antonela Ardeman, Julia Franrique, E. Grunwood, Luisa Haseth, P. Hendriks (aang): Ch. F. Hart (aang.), Paulina Meiroe, Elisa Rafael, Emilio Reinhard (2), Antonio Ruiz, J. W. F. Schotborgh, J. Schoonewolf.

Bonaire.

Ter eere van Bonaire dient gezegd, dat men reeds lang toebereidselen maakt voor de inzendingen naar de Tentoonstelling. Doch men houdt zich nog stil en wil vóór elkander niet weten, wat er gebeuren zal.

Of dit wel de juiste methode is om iets goeds te leveren?

Door samenwerking kan men toch allicht iets beters tot stand brengen. Daarom sporen wij allen aan zich te vervoegen bij den Gezaghebber aldaar, voorzitter van een commissie tot voorbereiding, of bij de leden dezer commissie, de heeren landraden HELLMUND en HERRERA en den districtmeester DE HASETH.

Nederland.

Tweede Kamer. 3de Vergadering.

Beraadslaging over de TWEEDE ZINSNEDE van het gewijzigd adres van antwoord op de Troonrede, luidende:

„Voor de mededeelingen omtrent de betrekkingen met het buitenland en den toestand van het moederland en de koloniën betuigen wij Uwe Majesteit onzen eerbiedigen dank."

De heer Van Kol: Mijnheer de Voorzitter! Met hetgeen in deze zinsnede betrekkelijk onze koloniën wordt medegedeeld, kan ik mij niet vereenigen, want meer dan in de Troonrede reden tot dank te vinden, zie ik daarin redenen om groote voorzichigheid te betrachten.

Reeds de tweede zinsnede over den toestand van onze koloniën wijst op iets, wat ik al lang geleden voorzien heb, op verflauwing in hulpvaardigheid wanneer de ellende wat minder onloochenbare vormen zal aannemen.

Als men nu al spreekt van een „getemperden tegenspoed", vrees ik dat men van dien getemperden tegenspoed gebruik zal maken om door Nederland nòg minder hulp te doen verleenen in de schreiende nooden dan het weinige dat men tot heden heeft toegezegd.

Men begint met de toestanden te verbloemen, terwijl daarvoor geen reden bestaat; en ik zou lange verhalen kunnen doen, waaruit zou blijken, dat niet alleen ellende en honger nog altijd in sommige plaatsen van Oost-Indië, maar ook op de West-Indische eilanden voorkomen, zooals ik daar uit eigen aanschouwing, en niet door officieele verklaringen, heb kunnen waarnemen.

....

Indien men op die wijze doorgaat, zal het nog lang duren, voordat op afdoende wijze wordt ingegrepen, en menig Javaan lijdt honger, hetzij dan acuut of chronisch, evengoed als vele onzer onderdanen op de West-Indische eilanden honger lijden en gebrek. Er moet dus liever, met terzijdestelling van alle mogelijke theoriën en beschouwingen, spoedig en krachtdadig worden ingegrepen."

(*Handelingen.*)

Advertentien.

VOOR de vele bewijzen van deelneming, ons betoond bij het overlijden van onzen Vader en Behuwdvader, den Heer **P. C. Gorsira**, betuigen wij onzen oprechten dank.

C. GORSIRA.
H. GORSIRA
geb. GAERSTE.
M. E. B. GORSIRA.
J. J. DE HASETH NEUMAN
geb. GORSIRA.
J. P. E. NEUMAN.
R. L. EVERTSZ
geb. GORSIRA
Dr. J. P. EVERTSZ Hz.
G. C. GORSIRA.

Curaçao 30 October 1903.

Arbeiders voor Suriname.

Ingevolge daartoe ontvangen opdracht brengt de Administrateur van Financiën ter algemeene kennis, dat zij, die een verbintenis willen aangaan om bij den spoorweganaleg in Suriname werkzaam te zijn, zich daartoe vóór den 10den November a. s. bij den Gezaghebber van Aruba of Bonaire, of bij hem, Administrateur voornoemd, kunnen aanmelden.

De voorwaarden, waaronder de verbintenis wordt aangegaan, zijn in hoofdzaak de volgende:

Aard en duur van het werk.

Werkzaamheden bij den aanleg van den spoorweg, als: grondwerken, bosch vellen, spoor leggen, schepen lossen en verders in verband met het werk staande werkzaamheden gedurende negen maanden na aankomst te Paramaribo, welke termijn hoogstens tot tien maanden kan worden verlengd.

Loon. f1,— per werkdag van 10 uur, met ten minste één uur rusttijd daartusschen.

Vrije overtocht naar Suriname en terug; het laatste ook ingeval van ongeschiktheid door ziekte.

Vrij logies en *vrije voeding*; kostelooze geneeskundige behandeling en verpleging; ingeval van op en door het werk verkregen verwondingen, die ongeschikt maken om voldoende in het levensonderhoud te voorzien, zal een jaarlijksche toelage, of eene vergoeding, in eens uit te betalen, worden toegekend.

Voorschot van f25.— na onderteekening van het contract;

Gelegenheid om een deel van het loon aan familiebetrekkingen in deze kolonie uit te keeren.

Geneeskundig onderzoek vóór het aangaan van de verbintenis en de inscheping naar Suriname.

Curaçao, den 23n. October 1903.

De Administrateur van Financiën,

C. MULLER.

Bekendmaking.

REN, GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van den 3den Januari 1902 t/m den 30sten Juni 1902, onder N°. 7362 M t/m N°. 8218 O zal plaats hebben op DONDERDAG den 5den November a. s. en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen door de aanzuivering der verschuldigde intetesten.

Curaçao, den 29sten October 1903.

De Voorzitter,

A. JESURUN.

ANUNCIO.

Bendementoe di PREENDANAN di PLATA, ORO i DJAMANTA koe tin placa fiá ariba nan na *Spaar en Beleenbank*, esta esnan for di 3 di Januari 1902 té 30 di Juni 1902 bao di No. 7362 M, té No. 3218 O lo toema lugar dia HUEBES 5 di November i dia Huebesnan, koe ta sigi.

Ta jama interesádonan di bin paga nan interes, afin di evita nan bendementoe.

Curaçao, 29 di October 1903.

President.

A. JESURUN.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der "Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1903.	Marcb.	Caracas	Zulia	Philad.	Marcb.	Caracas
Vertrekt van NEW-YORK	Oct. 10	Oct. 17	Oct. 24	Oct. 31	Nov. 7	Nov. 14
Komt aan te SAN JUAN		22		Nov. 5		19
Vertrekt van „		23		6		20
Doet CURAÇAO aan		25		8		22
Komt aan te LA GUAIRA	17	26	31	9	[illegible]	[illegible]
Vertrekt van „	18	28	Nov. 1	11	15	25
Komt aan te PTO. CABELLO		29		12		26
Vertrekt van „		30		13		27
Komt aan te CURAÇAO	19	31	2	14	16	28
Vertrekt van „	25	Nov. 2	8	16	22	30
Doet LA GUAIRA aan	26		9		23	
Doet PONCE „	28		11			
„ SAN JUAN „		4		18	26	2
Komt aan te NEW-YORK	Nov. 3	9	17		[illegible]	7

Dienst tusschen Curaçao en Maracaibo.

	Marac.	Merida	Zulia	Merida	Marac.	Merida
Vertrekt van CURAÇAO	Oct. 19	25	Nov. 2	Nov. 9	Nov. 16	Nov. 23
Komt aan te MARACAIBO	20	26	3	10	27	24
Vertrekt van „	24	30	7	13	21	27
Komt aan te CURAÇAO	25	31	8	14	22	28

Drukker:
ALFREDO F. SINTIAGO.